

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : **M. K.**, J., T. proti žalovanému : **Univerzita Komenského v Bratislave**, Šafárikovo nám. 6, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OŠV 3047/2006/D IV 7 zo dňa 07. novembra 2006 o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 198/07 – 130 zo dňa 09. septembra 2009 takto,

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 198/07 – 130 zo dňa 09. septembra 2009, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave v zmysle ust. § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte uznesenia iba „O. s. p.“) zastavil konanie vo veci preskúmania rozhodnutia žalovaného č. OŠV 3047/2006/D IV 7 zo dňa 07. novembra 2006.

V odôvodnení predmetného uznesenia krajský súd uviedol, že žalobca listom zo dňa 07. novembra 2007 požiadal súd o pridelenie advokáta na zastupovanie. Súd výzvou zo dňa 13. mája 2008 vyzval žalobcu na preukázanie osobných, majetkových a zárobkových pomerov a rozhodnutím č. k. 2S 198/07 – 115 zo dňa 02. júla 2008 návrh na ustanovenie

právneho zástupcu z radov advokátov zamietol, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené aj rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Sžo/201/2008 – 123 zo dňa 23. júna 2009.

Žalobca bol dňa 15. júla 2009 opätovne vyzvaný na ustanovenie právneho zástupcu. Na uvedenú výzvu žalobca reagoval tak, že oznámil, že právnym zástupcom nedisponuje.

Z dôvodu, že nebola splnená požiadavka kvalifikovaného zastúpenia žalobcu advokátom v zmysle § 250a O. s. p. a žalobca nebol v konaní kvalifikovane zastúpený, súd podľa § 250d ods. 3 O. s. p. konanie zastavil. Účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti predmetnému uzneseniu podal v zákonnej lehote dňa 22. októbra 2009 žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že vydaniu uznesenia o zastavení konania predchádzalo vydanie uznesenia sp. zn. 2S 198/07, ktorým Krajský súd v Bratislave nevyhovel žiadosti žalobcu o pridelenie právneho zástupcu z radov advokátov. Po podaní odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1Sžo/201/2008 zo dňa 23. júna 2009 potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Žalobca uviedol, že krajský súd a následne ani najvyšší súd pri vydávaní uvedeného uznesenia nevezal do úvahy špecifické a objektívne skutočnosti, ktoré boli napriek enormnej snahe žalobcu vážnou prekážkou na zabezpečenie advokáta vlastnými silami. Okrem toho oba tieto sudy pri rozhodovaní nevezali do úvahy ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu ohľadom povinnosti zmluvného štátu pri zabezpečovaní práva na spravodlivý súdny proces. Následne krajský súd vydal dňa 09. septembra 2009 uznesenie, ktorým zastavil konanie. Žalobca uviedol, že postupom krajského súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a vydanie tohto uznesenia v okolnostiach prípadu vyústilo do stavu majúceho povahu denegatio iustitiae, preto žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p..

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 07. novembra 2007 požiadal žalobca súd o pridelenie advokáta na zastupovanie dôvodiac veľmi zlými skúsenosťami pri rokovaníach s niekoľkými advokátskymi kancelárkami, ktoré navštívil na odporúčanie mimovládnych organizácií (L., P., H.). O pridelenie advokáta požiadal aj Slovenskú advokátsku komoru.

Krajský súd uznesením č. k. 2S 198/07-115 zo dňa 02. júla 2008 návrh na ustanovenie zástupcu z radov advokátov zamietol, ktoré rozhodnutie bolo na odvolanie potvrdené uznesením Najvyššieho súdu SR č. k. 1Sžo 201/2008-123 zo dňa 23. júna 2008.

Dňa 13. júla 2009 krajský súd opätovne vyzval žalobcu, aby pod hrozbou zastavenia konania, zaslal súdu oznámenie, či má pre zastupovanie v konaní právneho zástupcu – advokáta.

V podaní zo dňa 20. júla 2009 žalobca súdu oznámil, že pre toto konanie už zo známych dôvodov právnym zástupcom nedisponuje.

Podľa § 250a O. s. p. žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

Podľa § 250d ods. 3 O. s. p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Odvolací súd nemohol akceptovať argument žalobcu, že postupom krajského súdu spočívajúcim v zastavení konania po nepridelení zástupcu z radov advokátov bol mu odopretý prístup k súdu a porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces.

Neprislučalo krajskému súdu, ako to už nakoniec bolo uvedené aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Sžo/201/2008-123 zo dňa 23. júna 2008, angažovať sa vo veci ustanovenia advokáta žalobcovi, takýto postup zákon umožňuje iba pri splnení podmienok stanovených v § 30 O. s. p..

Žalobca opakovane poukazoval na ťažkosti pri zabezpečení advokáta z roku 2007. Pri uplatňovaní svojich procesných práv je účastník konania povinný byť aktívny, teda žalobca sám mal opätovne vynaložiť úsilie pre zabezpečenie advokáta.

Najvyšší súd v tejto súvislosti ešte považuje za dôležité uviesť, že rozhodnutia žalovaného boli už niekoľkokrát predmetom konaní o preskúmaní zákonnosti vedených na tomto súde, pričom bola splnená podmienka povinného zastúpenia advokátom.

Keďže v ďalšom konaní žalobca nesplnil podmienku povinného zastúpenia advokátom ani nepreukázal vlastné právnické vzdelanie, založil tým dôvod pre zastavenie konania v zmysle ust. § 250d ods. 3 O. s. p..

Krajský súd postupoval správne, keď konanie zastavil, a preto Najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil ako vecne správne v zmysle ust. § 219 O. s. p..

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p., keď žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 5. mája 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská